

КУЛТУРНО-ХУМАНИТАРНА САРАДЊА РУСИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Хуманистичка сарадња Русије и Европске Уније је ефикасан инструмент меке моћи. При том тај термин има много значења и у Русији оно подразумијева нешто много више него у Европи, много шире него у остатку Европе. Управо култура је централни тренутак у развоју човјечанства. Она спречава сукобе, подстиче међукултурни дијалог и открива пут у јединство у различитостима. На првом је мјесту сарадња у области културе и кинематографије. Ми смо први показали православне цртане филмове у Андрићграду 2013. године, који су доживјели велики успјех и показивали су се након тога још двије недеље у Андрићграду. То није било само приказивање филмова, него је вођен дијалог између дјеце и богослова. Ове године смо помогли у организацији доласка госпође Иване Жигон и ансамбла „Косовски божури“ у Санкт Петербург. То је човјек који већ дуго година помаже дјецу Косова и јако воли Србију и чини све да би помогао што је више могуће. Сљедеће је сарадња у области образовања. То подразумијева закључивање споразума између образовних установа. Одазвао нам се један факултет из Санкт Петербурга. Нажалост, у Србији нисмо нашли партнера који би могао одговорити на тако висок ниво захтјева. Јако је важно да кажемо да је „Завјет“ добио грант од фонда „Руски мир“ за организацију курсева руског језика у Бијељини. Први пут смо успјели дати подршку за долазак дјеце из српских земаља у омладински камп „Пријатељство - сјећање генерација“ и међународни омладински археолошки камп „Велики Новгород“ о историјском сјећању генерација. Једини услов који смо поставили пред учеснике је било да знају барем мало руски језик. Сљедећа активност коју ми подржавамо и којом се бавимо је развој и јачање обостраних веза у области музеја и библиотекарства. Успјели смо уз помоћ једног од фондова да одштапамо књигу на руском језику „Браћа по оружју“, чији је аутор Бранко Богдановић. Јако је важно да је Србин написао књигу на руском језику и сад би је требали превести на

¹ Представница организације Завет

његов језик. Она је била презентована на међународној конференцији „Велики рат и почетак новог свијета“, који је организовао Фонд Андреја Првозваног чији је предсједник господин Јакуњин, директор руских железница. Сљедећи пројекат који ћемо организовати у Санкт Петербургу је „Петроград који чита“ и циљ нам је да упознамо руске читаоце са најважнијим ауторима из иностранства. Сљедећа наша активност се реализује у области проучавања историјских и културних вриједности оба народа. То је учешће свештеника Српске православне цркве у Петој зимској православној изложби у Санкт Петербургу, гдје је представљена икона Мајке Божје, а сви прилози који буду остварени на тој изложби, биће дати за поновну изградњу Саборне цркве у Мостару. Сљедећа наша активност је активирање веза у области спорта и туризма. Наш пројекат Петербург куп је фудбалски турнир за дјецу. Покушаћемо да искористимо тај куп да некако позовемо дјецу, дјечју екипу фудбалску из Републике Српске да учествује у том турниру. Посљедње је јачање веза између партнерских друштвених организација, фондовима и асоцијацијама Русије и Републике Српске. Укратко, то је све и желим још само да кажем неколико проблема које и ми имамо. Да бисмо реализовали пројекте, потребна је политичка воља, наш активизам и пожељно би било финансирање, као и све у животу. Слушајући данашња излагања, схватила сам да нам је потребно заједничко мјесто одакле бисмо заједно наступали, а не ишли једни по једни по министарским кабинетима. Да би све заинтересоване стране могле изабрати оно што њих занима и да бисмо у то могли укључити социјално одговорна предузећа из Републике Српске.